

عنوان مقاله:

مبانی و مفاهیم معماری اسلامی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسین عالی - عضو هیات علمی دانشگاه ایوانکی

سمیرا هنرمند - دانشجوی کارشناسی دانشگاه ایوانکی

خلاصه مقاله:

واژه «معماری اسلامی» واژه ای نوظهور است و به چند قرن اخیر مربوط می گردد یعنی در دوره هایی که باستان شناسان و مستشرقین اروپایی برای دسته بندی شماری از آثار پرشکوه معماری کشورهای اسلامی این واژه را خلق و به جهان معماری عرضه داشتند. هنر اسلامی جلوه های است از زیبایی های خداوند که جمال است، خدایی که زیبایی ها را دوست دارد. هنر اسلامی مأنوس شده باروح باریتعالی و تجسمی به وجود آمده آمیخته باروح ازلیت؛ و هنرمندی که صفت خالق بودن را به دوشمی کشد. معماری اسلامی اصلی ترین شاخه در هنر اسلامی است و منظور از معماری اسلامی تأثیراتی است که با ظهور اسلام این بناها به خود گرفته اند. تلفیق شدن معماری بومی کشورهای اسلامی همچون کشور ایران به اذعان اکثریت مورخان و دانشمندان باعث شکوه و عظمت این شاخه از هنر اسلامیشده است. معماری ایرانی به دلیل دارا بودن قدمتی چند هزارساله تأثیرات شگفتی بر بناهای این اقلیم گذاشته است تا جایی که معماری ایرانی و اسلامی را تفکیک ناپذیر قلمداد می کنند. مکتب اسلامی ایرانی شامل چهار شیوه آذری، اصفهانی، خراسانی و رازی می باشد. با مطالعات و بررسی کتب گوناگون در رابطه با مفاهیم و اصطلاحات مرتبط با معماری اسلامی همچون اعداد، رنگ، الگوهای اسلیمی و... به نتایجی رسیدیم که در قالب عنوان نتیجه گیری مطرح خواهد شد.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، معماری ایرانی، مکتب اسلامی ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531999>

